ResearchGate

See discussions, stats, and author profiles for this publication at: https://www.researchgate.net/publication/355981709

COVID-19 Damgalama Ölçeği'nin (CDÖ-19) Geliştirilmesi: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması / Development of COVID-19 Stigma Scale: Validity and Reliability Study

Presentation · November 2021

CITATIONS
0

READS
32

2 authors:

Bahadır Geniş
Kocaeli University
82 PUBLICATIONS **21** CITATIONS
SEE PROFILE

Mustafa yıldız
Kocaeli University
112 PUBLICATIONS **967** CITATIONS
SEE PROFILE

Some of the authors of this publication are also working on these related projects:

Project schizophrenia and work life View project

Project Psychiatric Effects Research Community of COVID-19 View project

All content following this page was uploaded by Bahadır Geniş on 07 November 2021.

The user has requested enhancement of the downloaded file.

Diğer

SS - 031

***Sunum Alanı**: Salon E*
***Sunum Başlangıç Tarihi:** 2021-11-05 19:00:00*
***Sunum Bitiş Tarihi:** 2021-11-05 19:09:00*

PANDEMİ DÖNEMİNDE PSİKİYATRİ KLİNİĞİNDE TEDAVİ GÖREN HASTALARIN SOSYODEMOGRAFİK-KLİNİK ÖZELLİKLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Hanife Kocakaya, Şadiye Visal Buturak

Kırıkkale Üniversitesi Tıp Fakültesi, Psikiyatri Anabilimdalı, Kırıkkale

Amaç: Koranovirüs salgını ülkemizdeki ve tüm dünyadaki sağlık sistemlerini önemli ölçüde etkiledi ve bizi kronik ruhsal hastalığı olan hastalar için bakım stratejilerimizi yerel olarak gözden geçirmeye zorladı. Bu çalışmada COVID-19 Pandemisi döneminde psikiyatri kliniğinde yatarak tedavi gören hastaların sosyodemografik ve klinik özelliklerinin bir önceki yıl ile karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Kliniğimizde 11.03.2019-11.03.2020 ve 11.03.2020-01.03.2021 tarihleri arasında yatarak tedavi gören hastaların (sırasıyla n=146, n=77) elektronik dosyaları taranmıştır. Başvuran hastalar sosyodemografik ve klinik özellikleri açısından Mann Whitney U ve ki-kare testiyle analiz edilmiştir. Araştırma Kırıkkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Etik Kurulu tarafından onaylanmıştır. (Proje no: 2021/07).

Bulgular: Hastaların yaş, cinsiyet, medeni durum, iş, başvuru şekli, suisid girişim sayısı, hastalık süresi, salgın döneminde tekrarlayan yatış durumu ve taburculuk şekli açısından, periyodlar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadı (p>0,05). 2019 yılında başvuruların %32.9'unun (n:48) bipolar bozukluk, %36.3'ünün (n=53) psikotik bozukluk, %30.8'inin (n=45) diğer bozukluklarla, 2020 yılında ise %51,9'unun (n:40) bipolar bozukluk, %32.5'inin (n=25) psikotik bozukluk, %15.6'sının (n=12) diğer bozukluklar tanılı hastalardan oluştuğu saptandı. Hastaneye yatış nedeni, tanı, yatış süresi, sigara kullanımı, yatış sayısı ve tedavi ise periyodlar arası istatistiksel olarak anlamlı farklılık (sırasıyla p<0.001, p=0.015, p=0.008;Z=-2,66 p=0.009, p=0.002;Z=-3,02, p=0.011) göstermekteydi.

Sonuç: Bulgularımız, kronik ruhsal hastalığı olan hastalara bakım sunmada büyük aksaklıklar olduğunu göstermektedir. Bakıma ve takibe erişimi kolaylaştırarak bir sonraki kriz için yönetim planları geliştirilmelidir.

Anahtar kelimeler: COVID-19, Pandemi, Bakıma erişim, Kronik ruhsal hastalıklar

Kaynaklar

Bakanlığı, TC Sağlık. "Türkiye günlük koronavirüs tablosu." Website https://covid19.saglik. gov. tr/[accessed 28 May 2020] (2020).

Druss BG (2020) Addressing the COVID-19 Pandemic in populations with serious mental illness. JAMA Psychiatry 3:2019-2020. https://doi.org/10.1001/jama.2020.3413

Kawohl, Wolfram, and Carlos Nordt. "COVID-19, unemployment, and suicide." The Lancet Psychiatry 7.5 (2020): 389-390.

Hao F, Tan W, Jiang L, Zhang L, Zhao X, Zou Y, Hu Y, Luo X, Jiang X, Mclntyre RS, Tran B, Sun J, Zhang Z, Ho R, Ho C, Tam W (2020) Do psychiatric patients experience more psychiatric symptoms during COVID-19 pandemic and lockdown? A casecontrol study with service and research implications for immunopsychiatry. Brain Behav Immun 87:100- 106. https://doi.org/10.1016/j.bbi.2020.04.069

Melamed OC, Hahn MK, Agarwal SM, Taylor VH, Mulsant B, Selby P (2020) Physical health among people with serious mental illness in the face of COVID-19. Gen Hosp Psychiatry 66:30–33. https://doi.org/10.1016/j.genhosppsych.2020.06.01 3

Diğer

SS - 032

***Sunum Alanı**: Salon E*
***Sunum Başlangıç Tarihi:** 2021-11-05 19:09:00*
***Sunum Bitiş Tarihi:** 2021-11-05 19:18:00*

COVID-19 DAMGALAMA ÖLÇEĞİ'NİN (CDÖ-19) GELİŞTİRİLMESİ: GEÇERLİK VE GÜVENİLİRLİK ÇALIŞMASI

Bahadır Geniş, Mustafa Yıldız

Kocaeli Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Ruh Sağlığı Ve Hastalıkları Anabilim Dalı

Amaç: Damgalama hem bireysel hem de toplumsal olarak ciddi sonuçlara yol açmaktadır. Damgalama bireylerin tedaviden uzaklaşmasına ve hastalık seyirlerinin kötüleşmesine neden olabilmektedir (1). Salgınlar sırasında yaygın olan ve tüberküloz, HIV, SARS ve domuz gribi enfeksiyöz hastalıklarla birlikte kendini gösteren damgalama, günümüzde de COVID-19 için mevcuttur (2). COVID-19 ile ilgili damgalama özellikle sağlık çalışanları, hastalar, yaşlılar ve hasta yakınları için ciddi bir tehdit oluşturmaktadır (3).

Salgın hastalıklarda damgalanma ile ilgili çalışmalarda kullanılan psikometrik değerlendirme araçları oldukça zengindir. COVID-19 ile ilgili damgalama literatürü her geçen gün zenginleşmekle birlikte psikometrik ölçümler açısından bazı eksiklikler bulunmaktadır. Bu çalışmanın amacı, literatürdeki eksiklikleri göz önünde bulundurarak COVID-19 ile ilgili damgalamayı değerlendiren geçerli ve güvenilir bir ölçek geliştirmektir. Bu ölçeğin literatürde COVID-19 ile ilgili damgalama sorunlarını değerlendirmede ve çözüm önerileri geliştirmede yapılacak araştırmalarda bir köşe taşı olacağına inanıyoruz.

Yöntemler: COVID-19'lu kişilerin hem yakın ilişkilerinde hem de sosyal çevrelerinde yaşadıkları damgalanma dikkate alınarak 24 maddelik taslak ölçek hazırlanmıştır. Araştırma Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nin farklı polikliniklerine başvuran hastaların yakınları üzerinde yapıldı. Çalışmada geliştirilen COVID-19 Damgalama Ölçeği'ne (CDÖ-19) ek olarak COVID-19 Bilgi Anketi (CBA) uygulanmıştır.

CDÖ-19'da yer alan maddeler için Likert tipi değerlendirme yapılması uygun görülmüştür. Her madde için katılım düzeyi Hiç Katılmıyorum (0), Katılmıyorum (1), Biraz Katılıyorum (2), Katılıyorum (3) ve Tamamen Katılıyorum (4) şeklinde yapılandırılmıştır. Ölçekteki yüksek puanlar COVID-19 hastalarına karşı daha yüksek damgalayıcı bir tutuma işaret etmektedir.

CBA, literatürdeki bilgiler ışığında araştırmacılar tarafından hazırlanmıştır. On beş maddeden oluşan bu ankette her maddenin bir doğru ya da yanlış seçeneği vardır. Bu anketteki yüksek puanlar COVID-19 hakkında daha yüksek bilgi düzeyine işaret etmektedir.

Bulgular: Araştırmanın örneklemini yaş ortalaması 39,0±13,7 yıl olan %54,5'i erkek olan 323 sağlıklı birey oluşturmuştur. Yirmi dört maddenin yer aldığı faktör analizinde faktör yükü 0,40'ın altında olan beş madde elenmiş ve sonuç olarak ölçek 19 maddeden oluşmuştur. Ölçeğin son halinin üç faktörden oluştuğu ve bu faktörlerin (reddetme, ayrımcılık ve duygusal tepkiler) toplam varyansın %61'ini açıkladığı belirlenmiştir. Ölçeğin tamamı için Cronbach alfa katsayısı 0,91 olarak hesaplanmıştır. CDÖ toplam ve CBA toplam puanları arasında anlamlı bir negatif korelasyon bulunmuştur (r=-0,301, p<0,001).

Sonuç: Toplumdaki her eğitim seviyesinden yeterli sayıda kişinin katıldığı ve yüz yüze görüşmelerle gerçekleştirilen bu çalışma ile 19 maddelik üç faktörlü COVID-19 Damgalama Ölçeği geçerli ve güvenilir bulunmuştur. Hem toplam hem de ölçek faktörleri için Cronbach alfa iç tutarlılık katsayıları yeterli bulunmuştur. COVID-19 yaşayan kişilere yönelik damgalama tutumunun değerlendirilmesi ve bu kapsamda gerekli önlemlerin alınması, toplumun yaşadığı olası psikiyatrik bozuklukların ve travmanın önlenmesinde kilit rol oynayacaktır.

Anahtar kelimeler: COVID-19, damgalama, ölçek, değerlendirme, geçerlik, güvenirlik, stigma

Kaynaklar

1. Peprah P, Gyasi RM. Stigma and COVID-19 crisis: A wake-up call. Int J Health Plann Manage 2021;36:215-218.
2. Rueda S, Mitra S, Chen S, Gogolishvili D, Globerman J, Chambers L, ve ark. Examining the associations between HIV-related stigma and health outcomes in people living with HIV/AIDS: a series of meta-analyses. BMJ Open 2016;6:e011453.
3. Duan W, Bu H, Chen Z. COVID-19-related stigma profiles and risk factors among people who are at high risk of contagion. Soc Sci Med 2020;266:113425.

Diğer

SS - 033

Sunum Alanı: *Salon E*
Sunum Başlangıç Tarihi: *2021-11-05 19:18:00*
Sunum Bitiş Tarihi: *2021-11-05 19:27:00*

MOTOR FONKSİYONEL NÖROLOJİK HASTALIKLARIN PSİKİYATRİ PENCERESİNDEN DEĞERLENDİRİLMESİ

Meltem Çınar Bozdağ , Çağatay Haşim Yurtseven, Behçet Coşar

Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş: Fonksiyonel Nörolojik Belirti Bozuklukları DSM-5 kriterlerine göre, motor ya da duyusal fonksiyonlarda değişimle seyreden en az bir belirtinin olması, bu belirtilerin nörolojik ya da tıbbi durum ile uyumsuz olması, herhangi başka bir tıbbi neden ya da ilaçla açıklanamaması ve belirgin strese ya da işlev kaybına neden olması ile karakterize bir hastalık olup farklı klinik tablolarla prezente olabilir.[1] Bu bozukluklar literatürde Motor Fonksiyonel Nörolojik Hastalık olarak da adlandırılmaktadır.[2] Hastalarda nörolojik ve psikiyatrik yakınmalar ile eşlik eden psikososyal stresörler görülebileceği için nöropsikiyatrik bir değerlendirme gereklidir.[3] Bu çalışmada, nöroloji bölümü tarafından psikiyatrik değerlendirme istenen konsültasyonların, çeşitli nöropsikiyatrik belirti, bulgu ve özellikler açısından retrospektif olarak incelenmesi amaçlanmıştır.

Metod: 01/06/2018 tarihinden 07/08/2021 tarihine kadar Gazi Hastanesi Nöroloji Bölümü'nden, Psikiyatri Bölümü KLP Birimine danışılan toplam 480 hastanın kayıtları hastane sisteminde retrospektif taranmış, "fonksiyonel hareket bozukluğu", "fonksiyonel nörolojik belirti bozukluğu", "psikojenik non-epileptik nöbet", "fonksiyonel ekstremite güçsüzlüğü", "konversiyon bozukluğu" açısından tarafımıza yönlendirilmiş toplam 58 hasta saptanmıştır. 11 hasta bilgi yetersizliği nedeni ile çalışmadan dışlanmış; toplam 47 hasta çalışmaya dahil edilmiştir.

Bulgular: Hastaların %63,8'i kadın, %36,2'si erkekti. Ortalama yaş 40,34, standart sapma 15,307 olarak bulundu. Hastaların %63,8'inde Psikojenik Non-Epileptik Nöbet (PNES), %34,0'nda Fonksiyonel Hareket Bozukluğu (FHB), %10,6'sında ise Fonksiyonel Ekstremite Güçsüzlüğü/Parezi tanısı olup, bazı hastalarda bu 3 tanıdan birden fazlası mevcuttu. PNES hastalarının %56,6'sına Epilepsi tanısı, FHB hastalarının %6,2'sine ise bir hareket bozukluğu eşlik ediyordu. Hastaların %74,5'inde emosyonel tetikleyici mevcuttu. Hastaların %23,4'ünde ağrı, %29,8'inde yorgunluk, %40,4'ünde insomni, %8,5'inde gastrointestinal ve/veya genitoüriner bulgular, %25,5'inde fonksiyonel somatik belirtiler mevcuttu. Hastaların %57,4'ünde daha önce en az bir psikiyatri başvurusu saptandı. Hastaların %42,2'sinde Depresif Bozukluk, %17,8'inde Anksiyete Bozukluğu, %11,1'inde Uyum Bozukluğu, %11,1'inde Somatik Belirti Bozukluğu, %8,9'unda Disosiyatif Bozukluk, %4,4'ünde Psikotik Bozukluk ve diğer tanılar mevcuttu.

Tartışma: Motor Fonksiyonel Nörolojik Hastalıklar (MFNH), hastaların yaşamlarını çeşitli şekillerde etkileyebilir.[3] Literatüre bakıldığında, çalışmamızın verilerine benzer şekilde kadın hasta oranı %60-79 arasında, ortalama yaş 39-50 arasında bildirilmektedir.[4] Son yıllarda, bu hastalıkların değerlendirmesinde, psikososyal ve nörobiyolojik faktörlerin bir araya geldiği, temel yakınmalar ve fiziksel semptomlar ile birlikte, psikiyatrik ve psikososyal taramanın da önerildiği bütüncül bir yaklaşım ön plana çıkmaktadır.[3] Sonuçlarımıza göre MFNH tanısı olan hastaların %57,4'ünün daha önce psikiyatri başvurusu yaptığı, %55,3'ünün daha önce psikiyatrik tedavi aldığı ve psikiyatrik değerlendirmeye gelen her hastanın DSM-5 kriterlerine göre bir tanı aldığı görülmektedir. Stresör varlığı bilgisinin kaydedildiği hastaların yalnızca %15,1'inde bir stresör bildirilmemiştir. PNES tanısı alan hastaların yaklaşık %25'inin ek olarak tıbbi olarak açıklanamayan belirtilerden muzdarip olduğu bildirilmektedir.[5] Çalışmamızdaki hastaların %23,4'ünde ağrı, %29,8'inde yorgunluk, %40,4'ünde insomni, %8,5'inde gastrointestinal ve/veya genitoüriner sistem bulguları, %25,5'inde fonksiyonel somatik belirtiler bildirdiği görülmektedir.

Sonuç olarak, MFNH tanısı alan hastaların, hem nörolojik hem psikiyatrik açılardan bütüncül olarak değerlendirilmesi, semptomların özelliklerinin detaylı olarak sorgulanması, çeşitli fiziksel belirtilerin ve muayene bulguların kaydedilmesi, psikososyal faktörlerin, stresörlerin rutin olarak taranması oldukça önem teşkil etmektedir.

Anahtar kelimeler: motor disorders, non-epileptic seizures, neuropsychiatry, psychosomatic medicine

Kaynaklar

1. American Psychiatric Association, & American Psychiatric Association. (2013). DSM 5. American Psychiatric Association, 70.
2. Alluri, P. R., Solit, J., Leveroni, C. L., Goldberg, K., Vehar, J. V., Pollak, L. E., ... & Perez, D. L. (2020). Cognitive complaints in motor functional neurological (conversion) disorders: a focused review and clinical perspective. Cognitive and Behavioral Neurology, 33(2), 77-89.
3. Saxena, A., Godena, E., Maggio, J., & Perez, D. L. (2020). Towards an outpatient model of care for motor functional neurological disorders: a neuropsychiatric perspective. Neuropsychiatric Disease and Treatment, 16, 2119.
4. Garcin, B. (2018). Motor functional neurological disorders: an update. Revue neurologique, 174(4), 203-211
5. McKenzie PS, Oto M, Graham CD, Duncan R. Do patients whose psychogenic non-epileptic seizures resolve, 'replace' them with other medically unexplained symptoms? Medically unexplained symptoms arising after a diagnosis of psychogenic non-epileptic seizures. J Neurol Neurosurg Psychiatry. 2011; 82(9):967–969. [PubMed: 21421771]

Anksiyete Bozuklukları

SS - 034

Sunum Alanı: *Salon E*
Sunum Başlangıç Tarihi: *2021-11-05 19:27:00*
Sunum Bitiş Tarihi: *2021-11-05 19:36:00*

THE EFFECT OF ANXIETY SYMPTOMS ON IMPULSIVITY AND SUICIDALITY IN PATIENTS WITH BIPOLAR DISORDER OR DEPRESSION

Filiz kulacaoğlu

University Of Health Sciences Bakirkoy Prof Dr. Mazhar Osman Training And Research Hospital For Psychiatry, Neurology And Neurosurgical Diseases

Aim: In this study, it was aimed to investigate the effect of anxiety symptoms on impulsivity and suicidality in patients with bipolar disorders or depression.

Material and Methods: The cross-sectional study was conducted with 126 patients with Bipolar disorder (89 female, 37 male) and 85 patients (62 female, 24 male) with depression of similar age and gender who were in remiision at least 4 months and admitted to Tekirdag Cerkezkoy State Hospital between September 2019-November 2019. We administered the semi-structured sociodemographic data form, Hamilton Anxiety Scale, Hamilton Depression Scale, Young mania rating scale, and Barratt Impulsivity Scale (BIS-11).

Results: In the study with the mean age of the bipolar group was 34.1 ± 8.94 and the depression group was 34.0 ± 8.31. The bipolar group exhibited greater anxiety symptoms and impulsivity symptoms compared to the depression group. A statistically significant correlation was found between Hamilton anxiety and BIS-11 scores in both groups. The most common comorbid anxiety disorders were panic disorder in the bipolar group and general anxiety disorder in the

COVID-19 DAMGALAMA ÖLÇEĞİ (CDÖ-19)

İsim: …….. Tarih: …./…./……

Aşağıda COVID-19 hastalarıyla ilgili düşünce ve tutumlar yer almaktadır. Lütfen her bir maddedeki fikirlere hangi düzeyde katıldığınızı en uygun seçeneği (✓) işaretleyerek belirtiniz. Çalışmaya katıldığınız için teşekkür ederiz.		Kesinlikle katılmıyorum	Katılmıyorum	Biraz Katılıyorum	Katılıyorum	Tamamen Katılıyorum
1	COVID-19 geçiren kişiler iyileşmiş olsalar bile "normal" değerlendirilmez					
2	COVID-19 geçirmiş bir kişinin yanında kendimi huzursuz hissederim					
3	Çocuğumun COVID-19 geçirmiş bir kişiyle aynı ortamda olmasını istemem					
4	COVID-19 geçirmiş bir kişi yanımda öksürürse çok endişelenirim					
5	COVID-19 geçirmiş biriyle aynı ortamda yaşamak, çalışmak veya seyahat etmek istemem					
6	COVID-19 geçirmiş kişiler toplumda dolaşmamalı					
7	COVID-19 geçirmiş kişilere karşı daha fazla fiziksel mesafede koyulmalıdır					
8	COVID-19 geçirmiş kişiler aile üyeleriyle yakın temasta bulunmamalıdır					
9	Toplum, COVID-19 geçirmiş kişilere daha az saygı duymalıdır					
10	COVID-19 olan bir arkadaşım iyileşse bile onunla görüşmek istemem					
11	COVID-19 geçirmiş insanlar hastalıklarından utanmalı					
12	Partnerim COVID-19 geçirirse ilişkimizi yeniden değerlendiririm					
13	COVID-19 geçirmiş kişilere iş vermemek normaldir					
14	COVID-19 geçirmiş kişiler kalabalık ortamlarda yemek yememelidir					
15	COVID-19 geçirmiş insanlar günahlarının bedelini ödüyor					
16	COVID-19 geçirmiş insanlar dikkatsiz ve özensizdir					
17	COVID-19 geçirmiş kişiler hatalarından kendileri sorumludur					
18	COVID-19 hastaları toplumun birincil endişesidir					
19	Son zamanlardaki mutsuzluğumuzun asıl sebebi COVID-19 hastalarıdır					

COVID-19 STIGMA SCALE (CSS-19)

Name: …….. Date: …../…./……

Below are thoughts and attitudes regarding COVID-19 patients. Please indicate at what level you agree with the ideas in each item by ticking (✓) the most appropriate option. Thank you for participating in the study.		Completely Disagree	Disagree	Slightly Agree	Agree	Completely Agree
1	People who experienced COVID-19 cannot be considered "normal" even if they have recovered					
2	I would feel uncomfortable near a person who experienced COVID-19					
3	I don't want my kid to be in the same environment with a person who experienced COVID-19					
4	I would feel extremely concerned if a person who experienced COVID-19 coughs around me					
5	I don't want to live, work or travel with someone who experienced COVID-19, in the same environment					
6	People who experienced COVID-19 should not stroll around in society					
7	People who experienced COVID-19 should be kept at a more physical distance					
8	People who experienced COVID-19 should not be in close contact with family members					
9	Society should have less respect for people who have had COVID-19					
10	Even if a friend of mine who has COVID-19 has recovered, I would not want to meet her/him					
11	People who experienced COVID-19 should be ashamed of their illness					
12	If my partner experienced COVID-19, I would re-evaluate our relationship					
13	It is normal not to employ people who experienced COVID-19					
14	People who experienced COVID-19 should not have a meal in crowded places					
15	People who experienced COVID-19 are paying for their sins					
16	People who experienced COVID-19 are inattentive and careless					
17	People who experienced COVID-19 are responsible for their fault					
18	Patients with COVID-19 are the primary worry of society					
19	The main reason for our recent unhappiness is COVID-19 patients					

View publication stats